VOINȚA UNANIMĂ A TUTUROR OAMENILOR MUNCII:

CINCINALUL ÎNAINTE DE TERMEN!

Săptămîna trecută au început, în întreaga țară, conferințele extraordinare ale organizațiilor județene de partid, chemate să dezbată acum, cu o lună înaintea Conferinței Naționale a P.C.R., modul cum au fost îndeplinite hotărîrile adoptate la Conferința Națională din 1967 și la cel de al X-lea Congres al partidului privind perfecționarea conducerii și planificării activității economico-sociale, dezvoltarea democrației socialiste, ridicarea României pe trepte superioare de bunăstare și civilizație.

Moment important în ampla campanie de întîmpinare a marelui eveniment politic din viața poporului nostru, Conferința Națională a partidului, conferințele județene s-au caracterizat pretutindeni printr-un pronunțat caracter de lucru, printr-un spirit de înaltă exigență și combativitate comunistă. Analiza succeselor obținute și critica deschisă, principială a lipsurilor care mai există s-au îmbinat cu efortul creator și responsabil al participanților de găsire a unor căi noi, mai bune și mai eficiente, pentru îmbunătățirea activității în toate compartimentele vieții economico-sociale și material-spirituale a patriei.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Pe baza reevaluării lucide, realiste, a posibilităților existente în uzine și fabrici, pe șantierele de construcții, în transporturi, pe ogoare, muncitorii, inginerii, tehnicienii au ajuns la concluzia că mai există încă destule resurse nefolosite, de mare eficientă potențială, ceea ce le-a permis să-și suplimenteze considerabil angajamentele inițiale luate în întrecerea socialistă, pentru depășirea cifrelor planificate și ÎNDEPLINIREA ÎNAINTE DE TERMEN A CINCINALULUI.

Hotărîrea de a depăși în mod substanțial producția-marfă, în fabrici, uzine, pe ogoare, să realizeze însemnate economii la materie primă și la materiale, să dea în funcțiune, înainte de termen, noile unități economice ale industriei și agriculturii noastre socialiste a străbătut ca un fir roșu lucrările, toate luările de cuvînt.

Într-un consens unanim, participanții la conferințele județene, reprezentînd marele și puternicul eșalon al comuniștilor, poporul însuși, și-au exprimat atașamentul deplin la politica internă și externă a partidului, în care văd propria lor politică, aspirațiile lor cele mai nobile și mai înalte.

Conferințele organizațiilor județene de partid au ales, totodată, delegații la Conferința Națională a P.C.R., din rîndurile celor mai destoinici oameni, care își desfășoară activitatea în unitățile industriale și agricole, științifice, cultural-artistice și de învățămînt, din rîndurile activiștilor de partid.

Într-o atmosferă de puternică însufletire, de vibrant entuziasm, au fost adresate telegrame Comitetului Central al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se exprimă voința fermă a comuniștilor, a întregului popor de a da viață sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al P.C.R., de a îndeplini în mod exemplar toate hotărîrile ce se vor adopta la istorica Conferință Națională a partidului din 19—21 iulie 1972.

„REPREZENTAȚIE" DE FINAL DE STAGIUNE

PARTIDA CU ITALIA TREBUIE CONSIDERATĂ UN ÎNCEPUT DE DRUM...

Acceptată în dubla idee ca publicul român să vadă „de aproape" o echipă mare, cu faimă, iar națională noastră să-și încheie sezonul printr-o reprezentație de gală — publicul și naționala meritau o compensație în absența calificării la turneul final al C.E. din Belgia — partida de sîmbătă, propusă de Federația italiană de fotbal, a căpătat, în faza pregătitoare, în rîndul lotului român, două obiective precise:

1) **o evoluție cu un caracter ofensiv mult mai pronunțat, acesta fiind spiritul în care se urmărește ameliorarea considerabilă a jocului echipei României în viitorul apropiat;**

2) **obținerea unui rezultat bun, un eșec compromițînd în bună parte ideea de final hărăzită acestei întîlniri.**

Dorința legitimă de a nu rata rezultatul — important, totuși, în pofida caracterului amical al partidei, adversarul reprezentînd prestigiul vicecampioanei mondiale — a determinat conducerea tehnică a echipei să alinieze „11"-le cu cele mai multe garanții, „soluția Kun" fiind aleasă în absența titularilor din atac Dembrovschi și Neagu.

Opinia noastră este că pînă la egalarea — produsă în condiții de încălcare strigătoare a regulamentului de joc — obținută de echipa italiană, jocul național nostre a funcționat între bine și foarte bine.

O jumătate de oră, fotbaliștii români au combinat frumos, au jucat ofensiv, au creat numeroase faze clare de atac, la trei-patru dintre ele lipsind foarte puțin pentru a fi transformate în goluri.

De la primul gol al lui Prati (min. 32), urmat foarte rapid de un al doilea (contestabil și el) — primit în condiții de vizibilă descumpănire nervoasă a jucătorilor noștri —, evoluția echipei române a fost marcată evident de această neașteptată și regretabilă „pilotare a partidei" de către conducătorul de joc.

De fapt, rareori ne-a fost dat să vedem un conducător de joc care să **CONDUCĂ** meciul de-o manieră atît de nefericit activă ca M. Gugulovici!

Desigur, în asemenea cazuri, teoria vorbită și scrisă recomandă jucătorilor echipei afectate de erori de arbitraj — perseverență, curaj, luciditate, un spor de angajare etc. Experiența multor partide ne arată, însă, că puține echipe își revin total după asemenea șocuri. Unele reușesc să se redreseze parțial, altele nu se mai redresează pînă la sfîrșitul meciului. N-a fost cazul echipei României, care a luptat pînă în final pentru un rezultat bun, dar trebuie să spunem că **argumentele sale de joc** au fost evident inferioare celor prezentate în primele 30 de minute.

Fără a susține că nereușitele ulterioare ale fotbaliștilor români au **fost efectul exclusiv** al erorilor arbitrului, nu putem să contestăm o omenească legătură cauzală între aceste erori și starea de spirit nefavorabilă produsă echipei noastre.

În aceste condiții concrete, au reieșit pregnant în relief lipsuri semnalate în jocul echipei reprezentative și cu alte ocazii.

Echipa trece adeseori greu, încet, din faza de apărare în aceea de atac și invers.

Dublajul n-are rigurozitatea și eficiența pretinse la marile echipe europene.

Atacurile și contraatacurile păcătuiesc printr-o exagerată căutare **pozițională a situației optime** de șut, permițînd, implicit, regruparea numerică a apărărilor adverse. Se ignoră, astfel, factorul timp de execuție, care, de cele mai multe ori, este irosit, pierdut și nu cîștigat de atacanți.

Jucătorilor noștri le lipsește, adeseori, curajul **atacului în doi oameni sau chiar într-unul singur** (excepție: Sătmăreanu, Neagu), stare reieșită, prin contrast, în evidență și sîmbătă seară, cînd am avut adeseori prilejul să urmărim angajări solitare ale azzurrilor Prati, Mazzola sau Boninsegna.

Fără îndoială că pentru a ajunge la **pozițiile cîștigate** ale contraatacului italian, trebuie timp, trebuie o pregătire corespunzătoare, cîștigurile calitative urmînd a fi dobîndite în etapele viitoare de consolidare a echipei noastre.

Revenind la jocul de sîmbătă, și subliniind ceea ce a ajuns **proverbiala angajare a fotbaliștilor noștri** (în condițiile unui sezon foarte greu și a oboselii de final), să nu uităm că el ne-a adus, pentru prima oară în istoria fotbalului românesc, un rezultat egal în fața celei de-a doua echipe a lumii la Campionatul mondial din Mexic. Soldat cu un rezultat care ne onorează, meciul România—Italia are, pe multe planuri, valoarea unui test ale cărui învățăminte vor fi desigur, traduse în viața și evoluția echipei noastre reprezentative.

Fiind vorba de un **final de stagiune** al națională, se cuvine, credem, să remarcăm că, într-una din cele mai grele etape din existența sa, reprezentativa de fotbal a României a avut o comportare onorabilă, reușind să solidarizeze în lupta sa pasiunea numeroșilor iubitori de fotbal din țara noastră.

A fost greu, au fost bucurii și tristeți; urmează noi pagini în viața acestei echipe demne de stima noastră, pagini pe care le dorim cît mai pline.

Marius POPESCU

În această fază, **Boninsegna** nu poate fi oprit de Sătmăreanu, din drumul său spre poarta lui Adamache
Foto: S. BAKCSY

ÎN 7 ZILE

- NE AMELIORAM PALMARESUL
- AU DEPĂȘIT NORMA DE 21—0! • SALVARE MIRACULOASĂ • NOI N-AVEM DEOCAMDATĂ GRIJA LUI SCHÖN • CEL MAI BUN SĂ ÎNVINGĂ! • FELICITARI „FOTBALULUI TOTAL"

Facem — nimeni n-o poate contesta — pași înainte pe drumul continuei ameliorări a palmaresului nostru.

Cu Ungaria, de exemplu, nu înregistrasem, pînă în această primăvară, nici un meci nul în deplasare; l-am reușit acum, la Budapesta, în aprilie.

Cu Italia, în toate cele patru întîlniri anterioare, două acasă, două în deplasare, am înregistrat numai înfrîngeri; de data aceasta, realizăm un meci egal.

Sigur, ne-ar fi stat mai bine obținerea victoriei în ambele cazuri dar, vorba unui coleg de-al nostru, **„din cîștiguri mici, nu sărăcești..."**

O recentă deplasare la Cluj ne-a pus în fața unui caz de miraculoasă răsturnare a calculelor privind șansele unor echipe la primul loc în clasament. În campionatul județean, formația C.M.C. conducea, la golaveraj, datorită unui plus de 20 de goluri față de secondanta sa, Libertatea Cluj. Ceea ce însemna că, pentru a trece în frunte, Libertatea avea nevoie să cîștige în ultima etapă cu cel puțin 21—0... Ei bine, atît de teribil a jucat Libertatea în partida cu Poligrafia din localitate, încît a întrecut cele mai optimiste așteptări ale suporterilor săi și a învins cu 23—0! (Exact 21—0... ar fi bătut la ochi!...).

Din fericire, biroul C.J.E.F.S. nu s-a lăsat uluit și n-a rămas cu gura căscată în fața unei astfel de performanțe. A convocat rapid o ședință și a adresat **genul de felicitări cuvenite** atît echipei Libertatea, cît și neconsolatei sale partenere de întrecere, Poligrafia...

Teama de retrogradare, după cum ne arată fapte concrete, trezește energii nebănuite. Iată, pentru lămurire, clasamentul final al seriei a IX-a a Diviziei C, în care Textila Sebeș scapă de retrogradare nu datorită primului criteriu de departajare, **punctele**, nu datorită celui de-al doilea criteriu, **golaverajul**, ci grație celui de-al treilea, **numărul de victorii**! Da, dar pentru a se ajunge la acest al treilea criteriu, trebuia mai întîi îmbunătățit golaverajul Textilei Sebeș! Și atunci, jucătorii acestei echipe (care înaintea etapei de duminică aveau 28:53!, au bătut măr (9—0!) pe Vitrometan Mediaș (echipă de mijlocul clasamentului, în afară de orice pericol), au ajuns la golaveraj egal (minus 16), cu Constructorul Hunedoara și s-au salvat de la retrogradare în ultimă instanță.

Nu știm prea exact de ce, dar parcă se simte nevoia ca — și în acest caz — cineva să nu se uluiască și să nu rămînă cu gura căscată...

Bucuria victoriei repurtate de Glasgow Rangers în finala ediției recent încheiate a Cupei cupelor a fost destul de umbrită de epilogul neplăcut al meciului său cu Dinamo Moscova, de la Barcelona. Forul european, care a judecat incidentele petrecute cu acest prilej (și provocate de suporterii scoțieni care, invadînd terenul, au împiedicat normala desfășurare a meciului în ultimele minute) s-a pronunțat: finala nu se va rejuca dar echipa Rangers este **suspendată pe timp de doi ani de la orice competiție internațională.** Nu mult a lipsit, după cum am văzut pe micul ecran, ca și finala de duminică, de la Bruxelles, să fie afectată de o asemenea invazie. Probabil că lui Helmuth Schön i-a bătut foarte tare inima din moment ce, după meci, cu toată satisfacția **victoriei, nu s-a putut împiedica să nu reflecteze** cu voce tare: **„suporterii devin un pericol..."**

Bine că la noi pericolul ăsta e deocamdată departe... Nu prea avem, încă, treabă cu finalele...

Aproape dispută „pe ultimii metri" în care se angajează în această săptămînă echipele divizionare A și B pentru un loc cît mai bun în clasament ridică din nou chestiunea corectei apărări a șanselor. Ne raliem, de aceea, integral la articolul „Victoria să revină celor mai buni!", apărut zilele trecute în „Sportul", la concluzia că trebuie luate toate măsurile pentru ca sensul luptei sportive — cel mai bun să cîștige — să fie o realitate.

Și ne permitem să adăugăm că federația are destule posibilități să intervină în acest sens. Măsurile sale, oricît de drastice, trebuie să vizeze însă **toate eșaloanele fotbalului nostru.** Pentru că dacă e să se întîmple ca anul trecut, cînd „acarul Păun" — Gloria Baia Mare a plătit toate oalele sparte (apropo: Gloria Baia Mare a retrogradat duminică din Divizia C, la golaveraj) nu facem mare lucru...

Lunga cursă a campionatului european s-a încheiat. A cîștigat reprezentativa R. F. a Germaniei — toată lumea e de acord — pe deplin meritat. Pentru că echipa lui Beckenbauer, Müller, Netzer, Hoennes joacă azi un **„fotbal total"**, pentru că pare a fi una din cele mai autorizate exponente ale drumului pe care merge acest sport, cel puțin la nivelul pretențiilor sale competiționale, dacă nu la cel al dezideratelor spectaculare.

La încheierea unei competiții în care nici noi n-am fost actori de roluri secundare, îi felicităm pe învingători.

Radu URZICEANU